La intersecția dintre intenție, stare de spirit și proces

On Aprilie 12, 2009

Urcă pe o treaptă superioară a evoluției tale, administrând corect rezultatele pe care oamenii le așteaptă de la tine.

În cartea *„ Leadership de aur "*, fondatorul EQUIP, John Maxwell, îl citează pe Stuard Briscoe, amintind de următoarea întâmplare:

Un pastor tânăr oficia o slujbă la înmormântarea unui veteran de război. Prietenii militarului decedat vroiau să facă ceva semnificativ în timpul ceremoniei, așa că i-au cerut pastorului să îi conducă spre coșciug, să păstreze un moment de reculegere și să îi conducă afară pe ușa laterală.

Tânărul pastor a făcut întocmai. Însă a apărut o problemă: a ales ușa greșită. Cu „precizie militară", i-a condus pe bărbați într-o debara. Întregul grup a fost nevoit să se confrunte cu o retragere grăbită și zăpăcită, sub ochii tuturor celor care participau.

Leadership: Consideri că tocmai procesul de captare a atenției simțite în momentul inițierii unei acțiuni este cel care definește în autenticitatea ta obținrea unui control de durată asupra a ceea ce se întâmplă?

Picioarele te îndreaptă întotdeauna încotro ți-s gândurile. A te îndrepta într-o direcție greșită înseamnă să bâjbâi dintr-un loc în altul ca un orb, iar acest "privilegiu" nu-ți este permis ție, ca și lider. Tu ești obligat să te concentrezi la ceea ce faci, fără ca gândurile s-o ia razna, căci picioarele te urmează întotdeauna încotro ți-s gândurile. Leadershipul nu este un fel de hoinăreală, nu este un fel de anulare a rațiunii, nu îți poți permite luxul de a-ți desconsidera datoria.

E ca și cum ai momi lumea să te urmeze într-o direcție opusă celei pe care o așteaptă ei, ceea ce este contrar principiilor de conducere. Un singur pas greșit poate atrage dezaprobarea oamenilor. Puțin câte puțin ei vor începe să se simtă că se îndepărtează de la intențiile lor inițiale. După ce se vor urca în „barca" ta" se vor întreba dacă nu cumva au făcut o greșeală să te urmeze.

În leadership va exista mereu o forță centrifugă cu care vei avea de luptat, o forță care te va putea îndepărta de la scopul comun care face legătura cu ceilalți oameni. E mult mai bine ca ei să creadă că toți pașii tăi au, de fapt, un scop precis, care se vrea a fi atins și spre care se îndreaptă toate eforturile și mijloacele tale, altfel riști să atragi antipatia lor și să pierzi susținerea lor. Dacă intenționezi să urci pe o treaptă superioară a evoluției tale, administrează corect rezultatele pe care oamenii le așteaptă de la tine.

Leadership: Încerci să faci trecerea de la o situație la alta considerând că acest lucru va fi cu ușurință asociat unei multiplicități de momente care dezvăluie cea mai înaltă trăsătură a percepției unei persoane asupra lumii exterioare?

Cea mai înaltă trăsătură a percepției unei persoane asupra lumii exterioare este eterogenitatea, adică o activitate care pune în relație elemente diferite prin însăși natura lor, o determinare complexă care pune în relație multiple lanțuri cauzale și variabile intermediare. Pe când leadershipul este caracterizat de uniformitate, lipsa de variații în ceea ce privește planificarea și desfășurarea acțiunilor.

Leadershipul nu este o simplă schimbare de locație. Odată ce faci o greșeală, nu-i poți întoarce pe oameni din drum și să-i conduci pe altul fără ca ei să nu-și piardă, măcar un moment, încrederea în tine. Ai curajul să-ți asumi rolul de lider nepăsător și iresponsabil?

În caz că vrei să știi dacă un lider are succes și este eficient, uită-te în ce direcție îi conduce pe oameni. Un lider răspunde de oameni, așa cum răspunde de sine însuși și de faptele sale.

Înaintează încetișor, puțin câte puțin, făcând câte o pauză, apoi punându-te din nou în mișcare, pe urmă oprindu-te încă puțin, de parcă fiecare pas trebuie cumpănit și măsurat înainte de a te mișca. Şi acționează atât de sincer, încât între tine și ceilalți să nu poate fi nici îndoieli, nici bănuieli.

Leadershipul este încercarea de a face față unei situații din care scăparea poate fi dificilă (sau jenantă) sau în care ajutorul poate să nu fie accesibil, dar cu un singur preț: de a nu te vedea total alături de tine, cel fără nicio direcție, de la care n-ai nimic de învățat.

La intersecția dintre intenție, stare de spirit și proces se află acea acțiune care produce un rezultat menit să încurajeze aceeiași acțiune, producând o caracteristică numită dezvoltare.

Nu-i vei putea ține mult timp pe oameni lângă tine doar dacă ai intenții nobile, dacă ai o stare de spirit puternică și dacă te simți sigur pe tine și capabil să preiei frâiele unei acțiuni. Leadershipul este mai degrabă un proces de anticipare a traiectoriei pe care alegi să o urmezi. Ca să administrezi corect relația cu ceilalți oameni trebuie să te concentrezi pe găsirea celui mai bun drum.

Așa cum un arheolog examinează cu mare atenție un fragment dintr-o ruină, tot așa tu trebuie să examinezi cu mare atenție pașii pe care îi propui spre a fi urmați, și în același timp să urmărești reacțiile celorlalți vizavi de prestația ta.

Concluzie: Degeaba ai intenții bune și gânduri mărețe. Dacă vorbele tale nu sunt susținute și de fapte pe măsura lor, vei bâjbâi pe drumuri întortocheate și-n același timp nesigure, vei pierde încrederea și susținerea oamenilor rămânând singur să găsești ieșirea din labirintul pe care singur l-ai creat.

Source: https://neculaifantanaru.com/la-intersectia-dintre-intentie-stare-de-spirit-si-proces.html